

UCHWAŁA NR XX/209/16
RADY MIEJSKIEJ W CHOJNICACH
z dnia 25 kwietnia 2016r.

w sprawie przyjęcia Gminnego Programu Wspierania Rodziny na lata 2016-2018.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz.U. z 2016r. poz. 446) w związku z artykułem 110 ust 10 ustawy z dnia 12 marca 2004 roku o pomocy społecznej (tekst jednolity: Dz.U. z 2015r. poz. 163, poz. 693, poz. 1045, poz. 1240, poz. 1310, poz. 1359, poz. 1607, poz. 1616, poz. 1830 i poz. 1893 oraz z 2016r. poz. 195), art. 179 ust 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 roku o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (tekst jednolity: Dz.U. z 2015 r. poz. 332; z 2014 r. poz. 1188; z 2015 r., poz. 1045, poz. 1199 i poz. 1830 oraz z 2016 r. poz. 195) uchwała się , co następuje:

§ 1. Przyjmuje się Gminny Program Wspierania Rodziny w Gminie Miejskiej Chojnice na lata 2016-2018, stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta Chojnice.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Rady Miejskiej

Mirosław Janowski

GMINNY PROGRAM WSPIERANIA RODZINY NA LATA 2016 - 2018

Chojnice 2016

Rozdział 1.

Wprowadzenie

Pierwszy Gminny Program Wspierania Rodziny na lata 2013-2015 w Gminie Miejskiej Chojnice został przyjęty Uchwałą Rady Miejskiej w Chojnicach Nr XXX/325/13 z dnia 25 marca 2013r.

Art.176 Ustawy z dnia 9 czerwca 2011 roku o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz.U. 2013r., poz.135 ze zm.) nakłada na samorząd obowiązek podejmowania działań wspierających rodziny przeżywające trudności w wypełnianiu funkcji opiekuńczo-wychowawczych oraz opracowanie i realizację 3-letnich gminnych programów wspierania rodziny.

Wobec powyższego zachodzi konieczność opracowania Gminnego Programu Wspierania Rodziny na lata 2016-2018.

Głównym celem programu jest dobro rodziny będącej podstawową komórką społeczną a przede wszystkim dobro dzieci potrzebujących szczególnej ochrony i pomocy ze strony dorosłych i środowiska rodzinnego.

Jedną z najbardziej trwałych wartości w społeczeństwie jest rodzina. Jest ona najważniejszym środowiskiem w życiu człowieka, kształtującym osobowość, system wartości, styl życia.

Rodzinę określa się jako dynamiczny system psychospołeczny, w skład którego wchodzi rodzice, dzieci czy też wspólnie mieszkający krewni. Rodzina jest pierwszą naturalną grupą pierwotną oraz społeczną oddziaływującą najwcześniej, najsilniej i najdłużej na każdego człowieka.

We współczesnych warunkach społeczno- ekonomicznych rodzina podlega daleko idącym przekształceniom. Zmieniają się jej podstawy społeczne i ekonomiczne, struktura wewnętrzna i funkcje, zmienia się model życia rodziny. Stanowi ona pewien układ wszystkich elementów i zasad, stałe ramy, które nie zawsze są sformalizowane, wewnątrz których przebiega życie jej członków.

Są jednak sytuacje, w których rodzice nie potrafią zapewnić dziecku prawidłowego środowiska wychowawczego. W sytuacji kiedy rodzina nie jest w stanie wypełnić przynajmniej jednej z podstawowych funkcji, wówczas może dojść do zapoczątkowania procesu dysfunkcjonalności rodziny, który może mieć charakter napięć, istotniejszych konfliktów, określonej deprivacji potrzeb, zaniedbań opiekuńczo- wychowawczych, rozpadu oraz patologii zachowań.

Dysfunkcjonalność rodziny utrudnia dziecku zaspokajanie różnorodnych dążeń i potrzeb, osłabia autokontrolę u dziecka na skutek nieodpowiedniej socjalizacji, zmusza dziecko do szukania poparcia w grupach rówieśniczych nierzadko o charakterze antyspołecznym, przestępczym. Im większej frustracji ulega dziecko, tym większe prawdopodobieństwo wystąpienia u niego zaburzeń psychicznych, które mogą objawiać się uporczywie przejawianą agresywnością, niekiedy utrwaloną wręcz jako postawa. Agresja jako sposób osiągnięcia zamierzonych rezultatów jest przekazywana z pokolenia na pokolenie. Dysfunkcjonalność rodziny należy postrzegać w aspekcie trudności w wypełnianiu jej funkcji powierzonych na rzecz społeczeństwa, jak również na rzecz jej członków.

Konsekwencją dysfunkcjonalności jest niewłaściwie realizowana funkcja opiekuńczo- wychowawcza. Stwierdza się dość często, że dysfunkcja rodziny przekształca się w patologię. Taki rodzaj czynników powoduje tworzenie się innych zachowań patologicznych, wyrażających się w alkoholizmie, narkomani, przestępczości, prostytutce; a przede wszystkim w patologii zachowań wobec dzieci, w postaci opuszczenia, stosowania przemocy, znęcania się, maltretowania, seksualnego wykorzystania.

Wśród przyczyn, które w dużej mierze decydują o dysfunkcji rodziny, które w przyszłości mogą decydować o patologizacji rodziny, znaczące jest zjawisko bezrobocia, które w sposób szczególnie zagraża realizacji podstawowych funkcji rodziny. Stwierdza się, iż sytuacja kryzysowa jaką stanowi bezrobocie w rodzinie, powoduje zakłócenia przede wszystkim w jej funkcjach ekonomicznych i stwarza pewne trudności w prawidłowej socjalizacji dzieci. Wy-

stępują trudności związane z utrzymaniem rodziny i zagrożenie zadłużeniem czynszowym a także trudności z realizacją właściwego wychowania i kształcenia dzieci.

Powoduje ono szereg nieprawidłowości w rodzinie- obniża samoocenę, spycha rodzinę w sferę ubóstwa, powoduje różne problemy psychologiczne i negatywne zmiany w zakresie funkcjonowania całej rodziny.

W związku z tym zachodzi konieczność zastosowania wobec nich wsparcia społecznego zarówno w kategorii materialnej jak i pozamaterialnej. Takie wsparcie rodzinom dysfunkcyjnym powinien zapewnić Ośrodek Pomocy Społecznej. Pomoc powinna służyć odbudowie i podtrzymaniu umiejętności uczestniczenia w życiu społeczności lokalnej i prawidłowym pełnieniu ról społecznych. Pomoc powinna być nakierowana na wykorzystanie zasobów własnych rodziny, na wsparcie osoby w rodzinie, w środowisku lokalnym przy wykorzystaniu grup samopomocowych.

Problemy występujące w rodzinie często są złożone i wymagają interdyscyplinarnych rozwiązań. Uzależnienia, przemoc w rodzinie, niezaradność i brak umiejętności wychowawczych, zdarzenia losowe wywołujące sytuacje kryzysowe oraz zła sytuacja materialna to główne problemy dezorganizujące życie rodzin.

Podstawowym założeniem Gminnego Programu Wspierania Rodziny na lata 2016-2018 jest utworzenie spójnego systemu wsparcia dzieci i rodzin przeżywających trudności w wypełnianiu funkcji opiekuńczo-wychowawczych, w celu przywrócenia im zdolności do wypełniania tych funkcji, poprzez pracę z rodziną oraz zapewnienie pomocy w opiece i wychowaniu dzieci. Realizowane w ramach Programu zadania koncentrować będą się nie tylko na dziecku, ale na całej rodzinie, również w sytuacjach, gdy dziecko umieszczone zostanie poza rodziną biologiczną aby umożliwić mu powrotu do tej rodziny.

Zadania przyjęte do realizacji w ramach Programu są spójne z kierunkami działań przyjętymi w szczególności w następujących aktach prawnych:

- ustawa z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej,
- ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej,
- ustawa z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowaniu dzieci,
- ustawa o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie z dnia 29 lipca 2005r.,
- ustawa z dnia 26 października 1982r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi,
- Strategia Rozwiązywania Problemów Społecznych w Gminie Miejskiej Chojnice.

Rozdział 2.

Diagnoza środowiska i problemu.

Diagnoza lokalna dotycząca dysfunkcjonalności rodzin w zakresie pełnienia funkcji opiekuńczo-wychowawczej została dokonana w oparciu o analizę dokumentów Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Chojnicach i dane Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Chojnicach.

Rodziny z trudnościami opiekuńczo-wychowawczymi stanowią znaczną część klientów pomocy społecznej. Najczęściej niezaradność rodziny w opiece i wychowaniu własnych dzieci łączy się z dysfunkcjami takimi jak: uzależnienia, przemoc domowa, niska umiejętność wytyczenia celów, niska umiejętność planowania, nieumiejętność wyegzekwowania wykonywania poleceń od dzieci, brak wyuczonych pozytywnych wzorców wychowawczych, brak umiejętności rodziców w dbaniu o higienę dzieci i domu, brak lub niewystarczająca umiejętność poszukiwania zatrudnienia, niewystarczająca umiejętność prowadzenia gospodarstwa domowego, niepełnosprawność, choroby psychiczne rodziców, zaburzenia równowagi systemu rodzinnego w sytuacjach kryzysowych oraz problemów w pełnieniu ról rodzicielskich wynikających z samotnego rodzicielstwa i wielodzietności.

Dysfunkcje te wyrażają się głównie niedojrzałością emocjonalną, problemami we współżyciu z ludźmi, trudnościami adaptacyjnymi, niezaradnością w prowadzeniu gospodarstwa domowego, problemami wychowawczymi w środowisku rodzinnym i zawodowym. Istotną rolę zgodną z polityką społeczną państwa odgrywa praca socjalna w połączeniu ze wsparciem

finansowym lub rzeczowym. To pracownicy socjalni są pierwszymi osobami, które mają bezpośredni kontakt z rodziną w środowisku.

Przeprowadzając wywiady środowiskowe dokonują diagnozy problemów.

Miasto Chojnice według stanu na dzień 31.12.2015r. zamieszkiwało 39697 mieszkańców.

W poniższej tabeli przedstawiono liczbę osób i rodzin korzystających ze wsparcia MOPS w formie zarówno zadań własnych jak i w ramach zadań zleconych.

Tabela 1. Rzeczywista liczba rodzin i osób objętych pomocą społeczną

Świadczenia przyznane decyzją w ramach zadań własnych i zleconych ogółem			
	Rok 2013	Rok 2014	Rok 2015
Liczba rodzin ogółem	1695	1555	1446
Liczba osób w rodzinach	4410	3850	3523
Liczba osób, którym przyznano decyzją świadczenie	2601	2419	2269

Opracowano na podstawie danych Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Chojnicach

W poniższej tabeli podano stosunkowy udział rodzin z dziećmi do ilości wszystkich rodzin objętych wsparciem również tych objętych wyłącznie pomocą w formie pracy socjalnej.

Tabela nr 2. Rodziny z dziećmi korzystające z pomocy społecznej w latach 2013-2015

Rok	Liczba rodzin ogółem	Liczba rodzin z dziećmi	%
2013	1865	832	44,61
2014	1719	747	43,46
2015	1592	639	40,14

Opracowano na podstawie danych Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Chojnicach

Na podstawie powyższych danych zauważa się niekorzystny trend demograficzny tj. spadek rodzin z dziećmi.

Pomimo zauważalnego spadku liczby rodzin z dziećmi rośnie liczba rodzin dysfunkcyjnych wymagających wsparcia w formie asystenta rodziny.

Tabela nr 3. Liczba rodzin objętych wsparciem asystenta w latach 2013-2015

Lp.	2013 rok	2014 rok	2015 rok
Liczba rodzin	20	26	28
Liczba dzieci w rodzinach	48	41	68
Liczba asystentów rodziny	2	2	2

Opracowano na podstawie danych Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Chojnicach

Praca asystenta ma się koncentrować przede wszystkim na poszukiwaniu rozwiązań trudnej sytuacji życiowej rodzin, w których są dzieci. Głównym celem asystentury jest podniesienie umiejętności opiekuńczo-wychowawczych rodziny, umiejętności prowadzenia gospodarstwa domowego, radzenia sobie z problemami dnia codziennego. Cechami charakterystycznymi asystowania jest indywidualizacja pracy wynikająca z małej liczby odbiorców, dostosowanie jej do określonych grup beneficjentów i ich realnych potrzeb, oferowanie wsparcia specjalnie do nich kierowanego. Należy nadmienić, że rodzinie może zostać przydzielony asystent rodziny, tylko za jej zgodą. W tym kontekście asystenturę należy rozumieć jako formę wsparcia, a nie przymusu.

W tabeli nr 4 przedstawiono przyczyny, które spowodowały trudności w funkcjonowaniu osób i rodzin korzystających z pomocy w roku 2015.

Tabela nr 4. Powody przyznania pomocy w roku 2015.

Przyczyny	Liczba rodzin ogółem	Liczba osób ogółem w rodzinach
UBÓSTWO	777	1922
BEZROBOCIE	814	2292
NIEPEŁNOSPRAWNOŚĆ	790	1502
DŁUGOTRWAŁA LUB CIĘŻKA CHOROBA	817	1965
BEZRADNOŚĆ W SPR.OPIEK.-WYCH. PROWADZ. GOSP.DOM.	533	1919
WTYM: RODZINY NIEPEŁNE	227	746
RODZINY WIELODZIETNE	176	957
ALKOHOLIZM	133	202
NARKOMANIA	2	3
POTRZEBA OCHRONY MACIERZYŃSTWA	25	113
W TYM WIELODZIETNOŚĆ	11	69
BEZDOMNOŚĆ	38	38
OPUSZCZENIE ZAKŁADU KARNEGO	14	16
PRZEMOC W RODZINIE	133	455
ZDARZENIA LOSOWE	0	0
KLĘSKI ŻYWIŁOWE I EKOLOGICZNE	0	0

Opracowano na podstawie danych Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Chojnicach.

Jak wynika z przedstawionego wyżej zestawienia pomocy w postaci świadczeń pieniężnych i niepieniężnych udzielano najczęściej z powodu bezrobocia, ubóstwa, niepełnosprawności długotrwałej lub ciężkiej choroby oraz bezradności w sprawach opiekuńczo-wychowawczych. Według sporządzonej analizy 36,86% rodzin z ogółu objętych pomocą stanowią rodziny, w których stwierdzono bezradność w sprawach opiekuńczo-wychowawczych i prowadzeniu gospodarstwa domowego z różnych przyczyn. Niepokojącym jest fakt, że aż 9,34% stanowią rodziny patologiczne, gdzie występuje przemoc, alkoholizm i narkomania. Ubóstwo rodzin, które jest implikacją bezrobocia, może szczególnie negatywnie wpłynąć na ich funkcjonowanie. Już sama sytuacja bezrobocia członków rodziny może być czynnikiem dezintegrującym rodzinę.

Ubóstwo (czyli dochód rodziny poniżej ustawowego kryterium dochodowego wynikającego z Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 lipca 2015r w sprawie zweryfikowanych kryteriów dochodowych oraz kwot świadczeń pieniężnych) stwierdzono u ok. 53,73% rodzin korzystających z pomocy społecznej. Część z tych rodzin, w których oprócz ubóstwa nie stwierdza się występowania zjawisk patologicznych przy zapewnieniu wsparcia ze strony MOPS jest w stanie zapewnić dziecku prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy. Natomiast w części rodzin dotkniętych ubóstwem występują również inne niekorzystne zjawiska tj. zaniedbania, zaburzone funkcje opiekuńczo-wychowawcze, nieumiejętność radzenia sobie ze zwykłymi obowiązkami. Istnieje wówczas zagrożenie, że przy braku współpracy z pracownikiem socjalnym część z tych rodzin może znaleźć się w kręgu dysfunkcyjności. W sytuacji zagrożenia dobra dziecka Sąd Rodzinny może zarządzić środek zapobiegawczy w formie umieszczenia dziecka w placówkach opiekuńczo-wychowawczych lub w rodzinie zastępczej.

Tabela 5. Dzieci umieszczone w instytucjonalnej pieczy zastępczej w latach 2013-2015.

Lp.		2013 rok	2014 rok	2015 rok
1.	rodzinnym domu dziecka	5 dzieci	2 dzieci	5 dzieci
2.	w placówce rodzinnej	-	-	-

3.	w placówce opiekuńczo- wychowawczej	-	1 dziecko	2 dzieci
4.	w rodzinie zastępczej zawodowej	1 dziecko	-	1 dziecko
5.	w rodzinie zastępczej spokrewnionej	6 dzieci	4 dzieci	2 dzieci
6.	w rodzinie zastępczej niezawodowej	3 dzieci	3 dzieci	2 dzieci
Łącznie:		15 dzieci	10 dzieci	14 dzieci

Opracowano na podstawie danych Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Chojnicach

Rozdział 3.

Zasoby instytucjonalne działające w obszarze wspierania rodziny na terenie miasta Chojnice

Instytucje i organizacje realizujące zadania mieszczące się w zakresie wspierania rodziny oraz inne pełniące funkcje wspierające:

- Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Chojnicach;
- Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Chojnicach;
- Ośrodek Profilaktyki Rodzinnej w Chojnicach
- Urząd Miejski w Chojnicach;
- Miejska Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych;
- placówki oświatowe;
- Policja;
- placówki służby zdrowia;
- sądy i kuratorzy sądowi;
- Zespół Interdyscyplinarny.

Rozdział 4.

Adresaci

Adresatami Programu są rodziny z dziećmi z terenu miasta Chojnice przeżywające trudności w sferze opiekuńczo-wychowawczej, w których wychowują się dzieci oraz rodziny, w których dzieci umieszczone zostały w pieczy zastępczej.

Rodzina, jako naturalne środowisko rozwoju dziecka, przeżywając trudności w opiekowaniu się i wychowywaniu dzieci, wymaga wsparcia dla dobra nie tylko dzieci, ale też wszystkich jej członków. Przywrócenie prawidłowego funkcjonowania rodzin jest też największym zyskiem dla społeczności lokalnej, w każdej sferze życia.

Rozdział 5.

Cele programu

- 1. Cel główny:** utworzenie efektywnego systemu wsparcia rodzin dysfunkcyjnych w prawidłowym wypełnianiu funkcji opiekuńczo-wychowawczej.
- 2. Cele szczegółowe:**
 - wzmocnienie roli i funkcji rodziny;
 - wsparcie w rozwoju umiejętności opiekuńczo-wychowawczych rodzin;
 - przeciwdziałanie marginalizacji i degradacji społecznej rodziny;
 - dążenie do pozostawienia dzieci w rodzinie biologicznej;
 - podniesienie świadomości w zakresie planowania i funkcjonowania rodziny;
 - podejmowanie skutecznych działań na rzecz powrotu dziecka do rodziny biologicznej;
 - osiągnięcie przez rodzinę stabilności życiowej na poziomie umożliwiającym jej wychowywanie dzieci;
 - kształtowanie u rodziców właściwych postaw wychowawczych zgodnych z normami i wartościami społecznymi;
- 3. Oczekiwane rezultaty:**
 - podniesienie poziomu i rozwój profesjonalnych form pomocy rodzinie i środowisku,
 - poprawa funkcjonowania rodzin dysfunkcyjnych, wymagających wsparcia i pomocy,
 - konsolidacja działań różnych grup społecznych, organizacji pozarządowych i instytucji,
 - pozostawienie dzieci w rodzinie biologicznej;

- reintegracja rodziny biologicznej poprzez powrót dziecka do rodziny;
- wzrost kompetencji klientów w zakresie radzenia sobie w trudnych sytuacjach życiowych ,
- nabycie zaufania do pracowników danego Urzędu;
- utrzymania pozytywnych relacji w rodzinie oraz poczucia kontroli nad własnym życiem;

Rozdział 6.

Zadania i działania w zakresie wspierania rodziny.

1. Prowadzenie działalności profilaktycznej na rzecz rodziny poprzez doskonalenia warsztatu pracy socjalnej ukierunkowanej na propagowanie modelu rodziny prawidłowo funkcjonującej w drodze udziału pracowników socjalnych w kampaniach, konferencjach, seminariach promujących wartość rodziny, wspieranie i propagowanie idei wolontariatu, udział w projektach współfinansowanych ze środków unii europejskiej, udział w programach profilaktycznych i edukacyjnych wspierających wychowanie dzieci i młodzieży.
2. Udzielanie wsparcia i pomocy rodzinie przeżywającej trudności w wypełnianiu funkcji opiekuńczo-wychowawczej poprzez:
 - poradnictwo specjalistyczne dostępne w strukturach Ośrodka (prawne, pedagogiczne, psychologiczne),
 - świadczenie pomocy finansowej i rzeczowej (wypłata zasiłków, dożywianie, dopłaty do wypoczynku dzieci i młodzieży, organizowanie imprez),
 - usługi opiekuńcze i specjalistyczne w tym zajęcia organizowane w Sali Doświadczanie Świata dla dzieci autystycznych,
 - pomoc w opiece i wychowaniu dziecka przy wsparciu asystenta rodziny w szczególnie trudnych środowiskach.
3. Doskonalenie współpracy pomiędzy instytucjami i podmiotami działającymi na rzecz dzieci i rodziny poprzez:
 - rozwijanie współpracy ze szkołami, policją, służbą zdrowia, sądami, kuratorami, Miejską Komisją Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, Zespołem Interdyscyplinarnym ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie, organizacjami pozarządowymi,
 - stałą współpracę z Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie jako jednostką realizującą działania z zakresu pieczy zastępczej,
 - doskonalenie kadry poprzez szkolenia dla pracowników socjalnych, asystentów rodziny i innych specjalistów;
 - realizowanie obowiązku współpracy asystenta rodziny z kuratorami sądowymi w obszarze wspólnej diagnostyki i oddziaływania na rodzinę,
 - współpracę z koordynatorami rodzinnej pieczy zastępczej i placówkami opiekuńczo-wychowawczymi w przygotowaniu i realizacji planów pomocy dzieciom umieszczonym poza rodziną biologiczną,
 - zagospodarowanie środków finansowych na doposażenie stanowiska pracy asystenta rodziny.

Rozdział 7.

Partycypacja w kosztach umieszczenia dzieci w pieczy zastępczej:

W przypadku umieszczenia dziecka w rodzinie zastępczej albo w rodzinnym domu dziecka gmina właściwa ze względu na miejsce zamieszkania dziecka przed umieszczeniem go po raz pierwszy w pieczy zastępczej ponosi odpowiednio wydatki w wysokości:

- 1) 10% wydatków na opiekę i wychowanie dziecka - w pierwszym roku pobytu dziecka w pieczy zastępczej;
- 2) 30% wydatków na opiekę i wychowanie dziecka - w drugim roku pobytu dziecka w pieczy zastępczej;
- 3) 50% wydatków na opiekę i wychowanie dziecka - w trzecim roku pobytu dziecka w pieczy zastępczej.

W przypadku umieszczenia dziecka w placówce opiekuńczo – wychowawczej, regionalnej placówce opiekuńczo – terapeutycznej lub interwencyjnym ośrodku preadopcyjnym gmina właściwa ze względu na miejsce zamieszkania dziecka przed umieszczeniem go po raz pierwszy w pieczy zastępczej ponosi odpowiednio wydatki w wysokości:

- 1) 10% w pierwszym roku pobytu dziecka w pieczy zastępczej;
- 2) 30% w drugim roku pobytu dziecka w pieczy zastępczej;
- 3) 50% w trzecim roku pobytu dziecka w pieczy zastępczej.

Odpłatność Gminy Miejskiej Chojnice za pobyt dzieci w pieczy zastępczej latach 2013-2015

Lp.	2013 rok	2014 rok	2015 rok
Liczba dzieci	34	38	43
Koszt utrzymania	91 923,37 zł	165 002,62 zł	235 701,23 zł

Opracowano na podstawie danych Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Chojnicach

Rozdział 8. Realizatorzy Programu

Koordynatorem Programu jest Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Chojnicach przy współpracy z następującymi instytucjami:

- Urzędem Miasta,
- Miejską Komisją Rozwiązywania Problemów Alkoholowych,
- Ośrodkiem Profilaktyki Rodzinnej,
- Zespołem Interdyscyplinarnym ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie,
- Policją,
- Placówkami oświatowymi i kulturalnymi,
- Zakładami Opieki Zdrowotnej,
- Poradnią Psychologiczno-Pedagogiczną,
- Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie,
- Organizacjami pozarządowymi.

Rozdział 9. Źródła finansowania

Źródłem finansowania Gminnego Programu Wspierania rodziny są:

- 1) Środki własne gminy zaplanowane na dany rok budżetowym w Miejskim Ośrodku Pomocy Społecznej w Chojnicach na realizację Gminnego Programu Wspierania Rodziny,
- 2) Dotacje z budżetu państwa.

Rozdział 10. Monitoring i ewaluacja

Monitoring będzie polegał na zbieraniu danych dotyczących zrealizowanych zadań w ramach Programu od podmiotów zaangażowanych w jego realizację przez koordynatora Programu – Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Chojnicach w celu oceniania czy Program osiąga założone cele. Przedmiotem ewaluacji będzie skuteczność podejmowanych działań głównie w oparciu o analizę założonych wskaźników.

Monitorowanie działań będzie dokonywane również poprzez rejestrowanie i analizę następujących danych:

- liczba dzieci umieszczonych w pieczy zastępczej,
- liczba rodzin objętych wsparciem asystenta rodziny,
- liczba rodzin niewydolnych wychowawczo,
- liczba dzieci powracających do rodziny biologicznej z pieczy zastępczej.

Dyrektor Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Chojnicach będzie, co roku przedkładał Radzie Miejskiej raport z realizacji Gminnego Programu Wspierania Rodziny w terminie do 31 marca każdego roku.